

„Нећеш ваљда гласати за формирање ове Комисије“ (за утврђивање чињеница о последицама НАТО бомбардовања) – питао ме је прошле недеље један бескомпромисно опозиционо настројени колега. „Зар је могуће да не видиш да је то само фарса којом режим (читај Вучић) покушава да још мало билдује патриотски рејтинг прикрије своје активности на признању косовске независности?“

Наравно да ћу гласати (тј. гласао сам) и то са задовољством. А о свачијим мотивима се увек може судити и овако и онако. Гласаћу у доброј вери да мисле озбиљно, без обзира на све оправдане резерве и сумње које бих по питању искрених намера и понашања ове власти могао имати. Гласаћу због свих оних у међувремену оболелих, као и чланова њихових породица, који су тренутно слуђени и растрзани различитим а, тобоже, „поузданим“ истинама о томе какве су и колико су погубне последице бомбардовања осиромашеним уранијумом с почетка 1999. године. Гласаћу у нади да ће рад те комисије макар мало отклонити ову ненормалну ситуацију у којој једни осиромашени уранијум проглашавају за, такорећи, лековиту биљку, а други, пак, криве за, малтене, сваки малигнитет који се у Србији у међувремену појавио.

